

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2013/8

„Vakációs gyermekhét 2013”

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Vakációs gyermekhét

Az idei vakációs gyermekhéten közel ötven hittanos korú gyermek vett részt. A közös éneklés után Mózes történetének feldolgozása következett vidám, játékos foglalkozáson. Kristófné Máthé Ildikó, a hét vezető hitoktatója mellett ifisek vezették a csoportokat. Közülük többen évekkal ezelőtt még gyermekként voltak résztvevői a tábornak. A három magyar nyelvű csoport mellett egy német nyelvű csoport is alakult. A foglalkozások közötti szünetben bőséges tízórai várt a gyerekekre a friss levegőn. Az étkeket a gyülekezet tagjai ajánlották fel és készítettek el számukra.

A hét lezárásaként a vasárnapi fél 11-es istentiszteleten a témául szolgáló történettel, aranymondásokkal, énekkel szolgáltak a gyermekek a gyülekezet örömeire.

Köszönjük a segítséget azoknak, akik önkéntes konyhai munkával, zenével, süteménnyel, gyümölcscsel, üdítővel hozzájárultak az alkalomhoz, a gyermekeknek a részvételt, a szülőknek a támogatást, a csoportvezetőknek az áldozatkész szolgálatát! Jövőre várunk újra mindenkit! Addig is a hittanórákon és a vasárnapi gyermekórákon találkozhatnak a gyermekek egymással.

(szerk.)

Gyermekek beszámolóí

Fazakas Janka, 4 éves:

A bicikli gyerekülésében vitt apukám a gyerekhétre. Olyan gyorsan tekert, hogy mindig csak a színeket láttam elsuhanni mellettünk.

Mózesről tanultunk.

Finom cukros ribizlit ettem, ropit, sütit. Szerettem a libikókázást: volt, hogy egy oldalon három gyerek is ült.

Sajnos csak két napig tudtam ott lenni, mert megbetegedtem.

Fazakas Berci, 8 éves:

Minden nap biciklivel mentünk a gyerekhétre. Kétszer leesett a pedálom. Utolsó nap már az új biciklimmel mentünk, az sokkal jobb volt.

Rengeteget rajzoltunk és dolgoztunk. Készítettünk halacska, kifestettük a pontgyűjtő füzetünket és sok más színezt Mózesről.

Levetítették a Mózes c. rajzfilmet, bár én már korábban is láttam.

Akkor is tetszett, ezért nagyon örültem, hogy most újra megnéztem.

Először lassan haladtam a jutalmul kapott koronák gyűjtésével, de aztán végül nagyon sokat szereztem.

10 koronánként járt egy nagy matrica, én végül négyet kaptam.

Ügyesek voltak a gyerekek a kiütőben. Megtudtam, hogy mi az a gombafogócska. Nagyon finomak voltak az ennivalók.

Köszönjük a csoportvezetőknek a felügyeletet meg a tanítást.

Azoknak a néniknek is köszönjük, akik az asztaloknál és az ételek készítésében segédkeztek.

Két ifi közös programsorozata – beszélgetés családról és felnőtté válásról

Áprilisban a pályázati projekt keretein belül az Otniél és a Págiél ifi tagjai szombatonként közös alkalmakon vettek részt, amelyeket Kovács Károly és felesége, Katalin tartottak.

Hétről hétre újabb érdekes témák várták az ifiseket.

Az alkalmakat a témákhoz kapcsolódó játékok színesítették.

A négyhetes előadássorozat tárgya a család, a családban betöltött szerep, a család szerepe az életünkben, a felnőtté válás, felelősségvállalás, illetve a célkeresés volt. Ezek a tárgykörök nagyon jól illettek a két ifi korosztályához, a résztvevők könnyen tudtak azonosulni a témakörökkel. Mindenki rendkívül nyitott volt, megosztottuk egymással véleményünket, és több szemszögből is lehetőségünk nyílt megvizsgálni egy-egy az életünkben felmerülő problémát.

Felemelő volt látni azt, hogy ha valaki kissé szomorkásabban, gondterheltebben érkezett közénk egy délutánon, a beszélgetésnek és a társaságnak köszönhetően vidáman és mosolyogva távozott.

Szerintem a jelenlévők a négy hét elteltével nemcsak lelkileg töltődtek fel, hanem sok olyan hasznos tanácsot is kaptak, amelyet a későbbiekben vagy akár már a közeljövőben hasznosítani tudnak a saját, valamint a családjuk épüléséért.

Az szintén nagyon hasznos volt, hogy a két ifis csoport együtt vett részt a beszélgetéseken, hiszen így jobban megismerhettük egymást, és egy kissé idősebb vagy fiatalabb korosztály álláspontját is meghallgathattuk.

Úgy érzem, hogy az ilyen alkalmakból kifejezetten sokat lehet tanulni, mert a hétköznapiakban ezekről a kézenfekvő témákról nem beszélünk ennyire őszintén, és többnyire fel sem merül bennünk az, hogy mások is hasonló vagy ugyanolyan nehézségekkel küzdenek, mint mi.

Személy szerint, ha még egyszer lehetőség adódna arra, hogy egy hasonló programban vegyek részt, élnék a lehetőséggel, hiszen épültem a négy hét alatt, és másokat ugyancsak biztatnék a részvételre.

Vona Lilla - Págiél ifi

Vakációs gyermekheti foglalkozáson

Református énekek XII. – Művészetek Palotája

A X. Református Zenei Fesztivál keretében 2013. július 6-án rendezték meg a Református Énekek XII. hangversenyét a Művészetek Palotájában. A 350 fős, 17 kórus tagjaiból felépülő Egyesített Kárpát-medencei Református Kórusnak idén is része lehetett gyülekezetünk kamarakórusa. A magyarországiakon kívül felvidéki, erdélyi, partiumi, vajdasági, burgenlandi gyülekezetek énekesei alkották a hatalmas énekkart, orgonán Szilágyi Gyula játszott, szólót énekeltek Gaál Eszter és dr. Mészárosné Hegedűs Zsuzsanna. Az öt karnagy – Arany János, Berkesi Sándor, Kárpátiné Berkesi Boglárka, Süll Kinga, Nagy Csaba – vezényletével elhangzott zsoltárok, zsoltárfeldolgozások, énekek felvétele kerül a közeljövőben kiadandó Református énekek XII. CD-re. (Kamarakórusunk vezetője, Nagy Csaba saját művét, a 98. zsoltár vegyeskari feldolgozását vezényelte.)

Meghatározó élmény énekesként részt venni ezeken az ünnepeken, hisz nem titkolt cél erre az időre templommá átlényegtíteni a MüPát, istentiszteletté változtatni a hangversenyt.

Embert próbáló feladat folyamatosan odafigyelve, odaadással végigénekelni a közel 5 órás próbát, majd az azt követő 3 órás előadást, ennek ellenére ilyen fegyelmezett, odaszánt munkát, szívvel-lélekkel végzett szolgálatot nem minden nap tapasztalhat az ember. Gyönyörű dallamok emelték szárnyukra a zsoltárszövegeket, és segítették szívünkbe és eszünkbe mélyen bevésődni tartalmukat. Az este folyamán több éneket is együtt énekelt nemcsak az Egyesített Kórus, hanem az egész gyülekezet, a MüPa hangversenytermének egész közössége.

Legvégül így hangzott el a 130. zsoltár dallamára Kölcsey Ferenc Himnuszának utolsó versszaka, s az összetartozás jeleként mindenki megfogta szomszédja kezét. Adja Isten, hogy ez a testvéri gesztus minden helyzetben őszintén, szívünk mélyéből jöjjön, s ne csak gesztus legyen, hanem igazi egymás felé fordulás.

Győriné Tóth Edit

A zárándokúton

Zarándokút a Heidelbergi Káté emlékére

Gyülekezeti tagunk, Tóth István a Heidelbergi Káté születésének 450. évfordulója tiszteletére 530 km-es gyalogos zarándokutat tett meg a közelmúltban Szatmárnémetiből Pápára. Ebből az alkalomból kerestem fel.

– *Hogyan született meg ennek a vállalásnak a gondolata?*

– A Reformátusok Lapja 2013. januári számában olvastam Dr. Fekete Károly rektor úr írását arról, hogy a Református Zsinat a 2013-as évet a hitvallás évének nyilvánította, mivel éppen 450 éve íródott egyházunknak ez az alapidokumentuma, tanításainak tárháza. Ez a felhívás inspirált az emlékút eltervezésére és kivitelezésére.

– *Miért éppen Szatmárnémeti - Debrecen - Pápa volt az útvonal?*

– Szatmárnémeti a Káté hivatalos elfogadásának helyszíne (1646. szatmári zsinat), Debrecenben fogadták el a helvét hitvallást (1567. debreceni zsinat) és Pápán adták ki először magyar nyelven a Kátét (1577).

– *Milyen állomáshelyeken haladt keresztül?*

– Először elutaztam vonattal Szatmárnémetibe, Csát nevű vizslámmal együtt. Hátizsákomon egy zászló volt a debreceni Nagytemplom képével, valamint lelkészünk, Püskei Lajos és püspökünk, Bölskei Gusztáv aláírásával. Ezek mellé minden állomáshelyemen gyűlt még egy-egy lelkészi aláírás, ui. mindenhol találkoztam a lelkészekkel, és a parókiák udvarában vertem fel sátram. Innen úgy haladtam tovább, hogy mindennap kb. 30 km-t tettem meg. Nagy-

károly - Ömböly - Nyíracsa - Debrecen - Hortobágy - Tiszaörs-fürdő - Kisköre - Jászkisér - Portelek - Pánd - Vasad - Taksony - Martonvásár - Zámoly - Mór - Bakonyszentkirály - Pápa volt az útvonal. Célállomásomon Steinbach József püspök úr fogadott. Mindenhol érezhettem a hitbeli összetartozást, azt, hogy van egy szellemi kapocs közöttünk.

– *Mi volt a legnagyobb élménye az úton?*

– Számomra a legmegrendítőbb Nagymajtény volt, ahol 1711-ben II. Rákóczi Ferenc kuruc csapatai letették a fegyvert a Habsburgok előtt, megkötötték a Szatmári béke, és véget ért a szabadságharc. Az emlékmű mellett nagyon elrészényültem, megérintett a múlt, a történelem, az ősök küzdelmének szellemisége.

– *Zarándokútja során hite mélyült-e, gazdagodott-e?*

– Vittem magammal egy Heidelbergi Kátét, ezeken a tételeken lehetett gondolkodni útközben. A parókiákon azt kértem a lelkészekről, hogy írjanak egy kis lelki útravalót számomra a könyv belső borítójára. Mindig nagyon építő igéket, biztatásokat kaptam. A legkedvesebb talán ez volt: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Fil 4,13). Ha ez nem lett volna elég, velem volt egy diktafon, amelyen két református éneket hallgattam: „Testvérek, menjünk bátran...” és „Hagyjad az Úristenre te minden Útadat...”

Ezt kívánjuk az olvasóknak is, úton és otthon lévőknek, nyaralóknak és mindenkinek!

Dr. Kálmánchey Márta

Bemutatkoznak csoportjaink: Kisgyermekes szülők köre

Bő három évvel ezelőtt kezdtünk felesengeni a gyermek-istentiszteleteken feleségemmel. Igaz, felváltva kísértük az akkor négy és fél éves Bercit és az egy éves Jankát, és az is igaz, hogy kezdettől mindannyian nagyon szerettük ezeket az alkalmakat. De mi és még néhány baráti házaspár úgy éreztük: mégsem a gyermek-istentisztelet miatt járunk templomba. Keményebb táplálékra vágyunk. Itt csak kísérők vagyunk. Beszoktatók.

Úgyhogy két dolgot döntöttünk el. Egyrészt, hogy csemetéink most már végre üljék végig szülők nélkül a gyermekórát. Másrészt azt, hogy hadd legyen már újra nekünk is egy ahhoz hasonló bibliakörünk, amilyen korábban volt, amikor még – időszámításunk (értsd: a gyermekek születése) előtt – minden héten egyszer hosszan beszélgethettünk kortársainkkal fontos bibliai, lelki, életvezetési kérdésekről és akár ezeknél könnyedebb dolgokról. Igaz, akkoriban péntek esténként, éjszakába nyúlóan.

Azt könnyen beláttuk, hogy egy ilyen alkalom jelen élethelyzetünkben nem valószínű meg. Sem az esti, sem a heti egy találkozás nem kivitelezhető a hozzánk hasonló harmincasoknak, negyveneseknek. De csak nem várhatunk addig, amíg a gyerekek felnőnek! Meg azt is tudtuk, hogy szükség van erre a generációra is a gyülekezetben. Az előttünk járó korosztályokon láttuk: épp a kisgyermekes lét miatt könnyű a felnőtteknek kikopnia a bibliakörös-kiscsoportos rendszerből. A Kismamakör ugyan nagyon sokat segít ennek megakadályozásában, de arra nem a férjeikkel mennek az asszonyok. Jó, persze, ez jár nekik, de azt is tudtuk: egy, csupán együtt sóhajtozó meg söröskorsó-

kat emelgető „Kispapakör” létrehozása helyett a házaspároknak van szükségük a közös alkalmakra. A keresztyén házasság és a gyermeknevelés kérdéseivel kapcsolatos tapasztalatcserére, bibliaitanulmányozásra, lelki kérdésekről szóló beszélgetésre, imádkozásra, nevetésre, szalonnasütésre. Így kezdtük tehát megszervezni 2010 végén a Kisgyermekes szülők körét, melynek csapata a gyülekezeti pályázat keretében, meg az idei nagytábori csoportbeosztásnak köszönhetően, Istennek hála, egyre erősebbé és összetartóbbá vált.

Szombat, esetleg vasárnap délutánonként találkozunk – egyelőre havonta egyszer. Ez olyan rendszeresség, illetve olyan időpont, amikor a nagyszülői, rokoni, baráti segítség is könnyebben kivitelezhető. Ha mégsem sikerül a csemeték felvigyázása, akkor meg jól eljátszanak egymással a templomkertben vagy a gyülekezeti termekben.

Szintén az előző generációktól tanultuk meg: nem sok idő, és már a gyermekeink fogják kérdezni, minden bizonnyal hente, hogy *nem kellene már indulnotok a bibliakörötökbe? Mi jól elleszünk itthon...* Persze, várjuk ezt a gyakoriságot, de azért picit szomorúak is vagyunk, hogy a mi kisgyermekeink is hamar felnőnek. Jó ezekről a dilemmákról is együtt beszélgetni. Várjuk tehát szeretettel az efféleken töprengő, hozzánk hasonló élethelyzetű házaspárokat, olyanokat is, akiknek nagyobb gyermekeik vannak. Ha másként nem megy, gyertek akár szólóban is, hogy együtt imádkozhassunk azért: egyszer majd a társatok is kísérjen el közös alkalmunkra.

Dr. Fazakas Gergely

(A következő számunkban a 2013. júliusi Nagytáborunkról szóló cikkeket közöljük.)

Nagyszerű volt másodjára is meg-
tapasztalni mindazt az áldást és
kegyelmet, amit Isten a tábor ideje
alatt nyújtott számomra.

A tavalyi szép emlékeket felidézve és a
lelkemet felkészítve, izgatottan érkeztem
meg Sátoraljaújhelyre. Mély hatással volt
rám az egész hét, mivel ezáltal nemcsak
kikapcsolódni és testi értelemben feltöl-
tödni, hanem elcsendesedve, az Úrra és az
Ő szavára figyelve, lelkiekben is új erőre
kaphattam. Nagyon élveztem, hogy min-
den nap növelhettem bibliaismeretemet,
hiszen ezáltal is megérhettem Teremtőm
akaratát. Számomra minden nap áldás
volt, különösképpen a szerdai nap, mivel
akkor a mi ifink tartotta az esti áhítatot, és
e szolgálat útján is éreztem Isten vezeté-
sét és gondoskodását. Nagyon sajnáltam
azonban azt, hogy a hét második felében
túlnyomóan felhős volt az ég, pedig sze-
rettem volna többet fürdeni és napozni.

Ezen kívül még más csoportos tevékeny-
ségek is meghatározták pozitív élménye-
imet, kiváltképpen a délelőtti csoportos
beszélgetések. Hálás vagyok Istennek,
amiért ilyen módon is megismerhettem
csoporttársaim gondolatát, világról és
Istenről alkotott képét.

Imádkozom az Úrhoz, és remélem, hogy
nemcsak jövőre, de akár 2057-ben is
alkalmat teremt majd arra, hogy szere-
tett testvéreim körében eltölthessek egy
nagyszerű hetet békességben, szeretetben
és megértésben.

Nyirán Péter, Nátánél ifi

R. Berde Mária:

Add meg Uram

A mindennapi kenyeret,
A mindesti nyughelyet,
Nyáron a nyájaskék eget,
Télen a tűzhely meleget,
Vizek jótévő hűvösét,
Tisztaság tisztos köntösét.

A harcban már kíméletet,
Hogy elbírjam az életet,
Kis gondot értem, mennyi bár
Koccant tojásnak is kijár.

És néha jó sugalmakat.
Még el ne üljek hallgatag,
Mesét, mely feltör könny helyett
És másoknak is enyhület.

Fölöslegkép meg ne tagadd:
Néha mosolyom is megadd,
Csak a kevés kevesekér',
Kiknek az még örömet ér.

És mindennapi hitemet,
Hogy elvezesse szívemet
A Tőled gyúló picit láng:
A mindennapi Miatyánk.

„Az Úr vezet majd szüntelen, kopár földön is jól tart téged.”

(Ézs 58, 11a)

Hírek

♦ *Augusztus 26-30 (hétfő-péntek):* A munkaerőpiacra visszatérést, a családi élet és a munka összehangolását támogató tréning.

♦ *Augusztus 31- szeptember 03 (szombat és kedd) és szeptember 04-07 (szerda-szombat):* A házasság kritikus pontjainak kezelése tréningek.

♦ **Úrvacsorás istentiszteletek** lesznek szeptember 8-án, vasárnap délelőtt. Előkészítő alkalmak: szeptember 5-7. csütörtök-szombat, 6 órától.

Kurta sóhaj

várni és várakozni,
amíg megszólal az Úr,
tisztá edénye lenni
nem ismert tartalmaknak,
erre vállalkoztam ifjan,
balgán és felelőtlenül,
bárha teljesíthetném,
amit föl vállaltam,
ó, ha csakugyan tiszta
edénye lehetnék a szónak!

Parancs János

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Aug. 25. Tabajdi Ádám zongorázik és orgonál.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Imádkozzunk...

- ♦ a Csillagpont, református ifjúsági találkozó áldásaiért,
- ♦ gyermekek hitben, testben való növekedéséért,
- ♦ kísértésekkel szembeni ellenállásért,
- ♦ a megújult hitoktatási rendszerért.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

21. évfolyam 8. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu